

LBRIS

We know
books

© Tamas Rodriguez

Anne Scheller, născută în 1980 în Bremervörde, i-a plăcut dintotdeauna să se cufunde în cărți colorate pentru copii. Din 2008 a început să le scrie și ea pe ale ei: povești, cărți cu puzzle-uri și cu activități practice, precum și cărți de nonficțiune și manuale școlare. Locuiește alături de soțul, copiii și... pinii ei în Lüneburger Heide.

© privat

Stew (Stefanie) Wegner & Timo Müller-Wegner sunt o echipă de ilustratori din Hamburg. De douăzeci de ani, își creează ilustrațiile împreună, „la patru mâini”. Ambii au studiat comunicare vizuală, iar Timo are și o specializare ca animator.

SĂ ÎNCEPEM!

PREGĂTEȘTE UN CREION ȘI O

FOARFECĂ.

DACĂ AI NEVOIE ÎN ORICE MOMENT

DE UN MIC INDICIU, POȚI GĂSI

SOLUȚIILE LA PAGINA 62.

Anne Scheller

ESCAPE SCHOOL

MISTERUL VAMPIRILOR

Ilustrații de Stew Wegner & Timo Müller-Wegner

Bookzone
BUCUREȘTI, 2026

1.

BUM!!!**BUM!****BANG!**

Un tunet bubuie deasupra internatului Espenstein. Imediat după, un fulger luminează dormitorul, iar un alt tunet face castelul să se zguduie. Ploaia se revarsă pe ferestre și pe acoperiș.

Este foarte devreme, într-o dimineață de sâmbătă. Tom este în pat, dar nu poate dormi. Furtuna face ravagii de ore întregi. La început, era departe, dar acum pare să fie o luptă între furtună, nori și ploaie torențială chiar deasupra internatului.

BANG

Din fericire, Tom e cu animalul său de companie, Katta, o lemuriană cu cea mai pufoasă și inelată coadă din lume. Alături de Katta, nimic nu-l deranjează, nici chiar cea mai puternică furtună.

Sau aproape nimic.

Gândurile lui Tom se îndreaptă către Anni. Este cea mai bună prietenă a lui. Și a ta! Împreună, toți trei ați avut cele mai frumoase experiențe la internatul Espenstein.

Tom știe foarte bine că Anni doarme chiar și în toiul celei mai puternice furtuni. Probabil că s-a cuibărit adânc în cearșafurile ei albastre – albastrul este culoarea ei preferată –, sforăind încet și visând la noi aventuri.

Încet-încet, furtuna se potolește. Norii nu mai sunt atât de întunecați și în unele locuri chiar lasă să pătrundă primele raze ale soarelui de dimineață.

– Uf, șoptește Tom. Ce furtună. Ești bine, Katta?

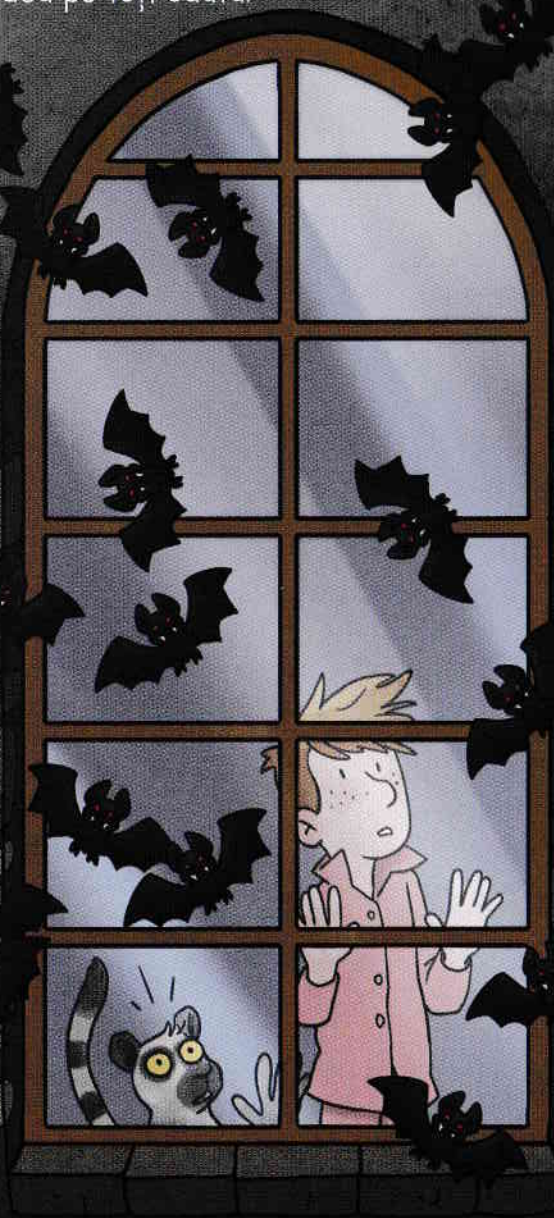
Și o scarpină pe spate. Dar Katta nu se cuibărește lângă el cum face de obicei și nu toarce. În schimb, se uită pe fereastră cu ochii larg deschiși.

Și apoi vede și Tom. Ce sunt? Nori mici? Păsări negre?

Nu, sunt lilieci, zeci de lilieci! Zboară pe lângă zidurile castelului și toți arată ciudat de asemănător. Toți, cu excepția unuia.

CARE LILIAȘ SE DEOSEBEȘTE DE CEILALȚI?

Uau, ce stol mare! Tom nici măcar nu-l poate vedea pe toți odată.

După ce vă treziți, tu, Tom și Anni vă întâlniți pe holul din fața dormitoarelor. E încă foarte devreme și sunteți singurii treji.

– Bună dimineata, spune Tom. Uau, furtuna asta! Și toți acei lilieci! N-am dormit nicio clipă.

– Furtună? Lilieci? întrebă Anni. Habar n-am despre ce vorbești, Tom. N-am observat nimic.

Katta scoate un sunet agitat, iar Tom abia respiră.

– Glumești, Anni? Credeam că e sfârșitul lumii. Și liliecii încă zboară afară, uite.

Se întoarce spre tine.

– Tu ai observat, nu-i așa?

– Ăă...

Eziți, dar, din fericire, stomacul îți ghiorăie.

– E timpul pentru micul-dejun! spui tu, zâmbindu-le prietenilor tăi și coborând scările spre sala de mese.

Ups, ce e asta? E ceva roșu lipit pe balustradă. Îți ștergi mâinile cu un șervețel. Și o cârpă neagră atârnă de candelabru. Cum a ajuns oare acolo?

Când dați colțul, zăriți brusc ceva deosebit de ciudat.

